

Turkish Cypriot soldier-poet.
He sent his poems to Elli
to have them translated
and published

Bağımsız Kıbrıs uğrunda verdiğimiz mücadelenin başarıya ulaşması ve iki toplumun birbirine yakınlaşmasına katkıda bulunması dileğiyle yazıyorum bu satırları.

Esas olarak değinmek istediğim konu Kuzey Kıbrıs'taki devrimci hareketin gelişimini sizlerin gözleri önüne sermektir. Bilindiği gibi Kıbrıs'ta işçi sınıfı hareketi çok eskilere dayanır. Kıbrıs İşçi Sınıfı Partisi (AKEL) kurulduğu günden beri kendine düşen görevi yapmıştır. Ancak görüyoruz ki bu hareket içerisinde Türk toplumunun yeri çok kısıtlı kalmıştır. Tabii ki bunun böyle olmasında Anglo-Amerikan emperyalizminin rolü büyüktür. 1950'den önceki yıllarda Kıbrıslı Türk ve Rum emekçiler ortak sendikalarda örgütlenmişlerdi. Ancak İngiliz sömürgeciler böl-yönet politikası ile Türk emekçileri bu sendikalardan koparmıştır. Sömürgeciler bunu yaparken iki toplum arasındaki gerici güçlerden faydalanmıştır. 1963 toplumsal gətisimlerinden hemen sonra, TMT Kıbrıslı Türk ilericilerine karşı öldürme faaliyetlerine başlamıştır. O yıllarda Kıbrıslı Türk ilericilerin sağlam bir örgütlülüğü olmadığı için ve faşistlerin, milliyetçilik maskesi altında milli duyguları körüklenen Türk toplumu içinde kolayca taban bulması, ilericileri zor duruma soktu. İlericilerin kimisi öldürüldü kimisi de ada dışına çıktı. Bundan sonra TMT'ye karşı olan herkes baskı ile susturuldu. Ancak faşistler tarihin ileriyne doğru olan akışını durduramadılar ve ilk muhalif ses 1970 yılında CTP'nin de boş durmadı. Bu genç örgütlülüğü toplumdan tecrit etmek için sürekli olarak partiyi "Rumcu ve Vatan haini" olarak karaladılar, çalışmalarını zorla engellediler. Bunda da epeyce başarılı oldular, çünkü toplumun milli duygularını devamlı sömürüyorlardı. Ancak

2-

1974'ten sonra Kıbrıs Türk toplumundaki değişiklik her şeye yansdı. Daha önce asalak bir toplum olan Türk toplumu, 1974'den sonra ekonomik krizler işine girdi. Bunun sebebi gerici Denktaş iktidarı idi. O dönemlerdeki idareciler Kuzey Kıbrıs'ta Rumlardan kalan milyarlarca liralık serveti esine dostuna dağıtırken, güneyden gelen göçmenlere de sefalet içinde yüzüyordu. Güneyden gelen birçok iyi haldeki köylü işçi durumuna düşürülmüştü. İşte bu kimseler ve göçmen düşmemiş binlerce Kıbrıslı Türk, mevcut iktidarın kendilerinden yana olmadığını anlamaya başlıyorlardı. Tabii ki bu arada Türkiye'deki devrimci hareketin gelişmesi orada yüksek tahsillerini yapan Kıbrıs Türk gençliğini de etkiliyor ve bu etkileşim sonucunda Kıbrıs Türk gençliği doğru yolu görüyor ve örgütleniyordu. Geniş bir köylü, işçi, küçük esnaf ve memur kesimi CTP'de örgütlenerek onu yığınsallaştırırken, sarı sendika Türk-Sen'den ayrılan emekçiler de Dev-İş (Devrimci İşçi Sendikaları Federasyonu) çatısı altında toplanıyor, işçi ve öğrenci gençlik de DGD'de (Devrimci Gençlik Derneği) birleşiyordu. Bu örgütlenmelerde kısa zamanda çok yol alındı. Seçimlerdeki sonuçlara bakılırsa devrimci potansiyelin gelişimi basitçe anlaşılır.

Şimdi Kıbrıslı Türk İlericiler olarak bizim amacımız bağımsız, bağılantısız, öslerden arınmış, toprağı bütün bir Kıbrıs yaratmaktır. Verdiğimiz mücadele sonunda zafer Kıbrıs işçi sınıfının olacaktır.

- YAŞASIN KIBRIS.
- YAŞASIN KIBRIS TÜRK VE RUMLARININ KARDEŞLİĞİ.
- YAŞASIN AKEL.

CEM EKİM
(Second Turkish Cypriot)

TEK VE HÜR

Dostluğu ve kardeşliği ayırdılar
Hem de dikenli tellerle.
İçişe yaşıyordu
Dostluk ve kardeşlik.
Ve Okyanus ötesindeki
Cömert ve kurnaz eller yardımıyla
Sözde barış getirdi
Kuzeyden gelenler
Sayısız ölü ve evsiz insanla birlikte.

★

Zeytin dallı beyaz bayrak
Bu kübüçük,
Masmavi deniz,
Simsiyah üzüm,
Sapsarı portakal,
Yemyesil çam,
Kıptirmızı toprak kokan,
Bu ter kokan, kan kokan adada
Ne zaman yalnız dalgalanacak?

CEM EKİM

(Second Turkish Cypriot).

